

Листопада 12 дня 1920
м. Рига

№ 14

До Пана Міністра Закордонних Справ Українсь-
кої Народньої Республіки.

Голови Делегації У.Н.Р. на
Мирову Конференцію в Ризі,
Сенатора С.Шелухина.

Сьогодні, 12 октября 1920 р. ще немає документу про перемир'я, хоч і є відомости, що він вже підписаний в мовах польській, російській і українській.

Вчора на засіданні Делегації Послів Польський Посол п. Каменецький зробив доклад про переговори, в якім заявив, що договір заключено між Польщею з одного боку і Совітською Росією та Совітською Україною з другого боку. З свого доклада видно, що Польща придбала територіяльно од большевиків трохи більше Української землі, як по договору з Урядом У.Н.Р. і що придбала од вказаних контрагентів дуже багато коштом Білорусії та Литви, з тим, що Совітські Російська і Українська влади за Білорусію беруть одвічальність на себе.

З свого боку я виступив з мотивованою заявою того ж змісту, як наша нота з 7 октября, підкреслив, що безцільно нічого не робиться, а тому, очевидно, було не безцільним і визнання Польщею фікції Совітського Українського Уряду з наданням сій фікції міжнародової реальности і легалізації, тоді як Польщу до цього ніщо не примушувало, і просив зібрання прийняти до відома, що всі наслідки і вся одвічальність за договір, яким порушено наші інтереси і в якім ми участі не брали, падають на Польщу, і що той договір, як складений в супереч нашим інтересам і без нашої участі, для нас не має ніякої обовязковости.

До цього Посол Кедровський додав заяву, що Польща не тільки не виконала свого договору з нами, а ще порушила його.

Після цього Сенатор Замуельс, Латвійський Уповноважений, поставив питання, чи Польща передбачає можливість ревізії її договору з Українською Совітською Республікою, чи ні.

Польський Посол Каменецький на се питання ухилився одповісти, але ж завірив, що своїх відносин до У.Н.Р. і її Уряду Польща не перемінила і вживе заходів, щоб виконати й далі свій договір з уря-

3305
дом У.Н.Р.

Литовський Уповноважений Посол Зауніс після свого зробив заяву про те, що Польща наступом на Вільно повторює Бермонтавську авантюру, що військові генералив Зелінковського і Івашкевича є безперечно польським військом і що воно проголосило себе незалежним од польського командування фіктивно, бо працює для Польщі в повнім контакті з польським командуванням.

Литовці страшенно занепокоєні і шукать піддержки од українців, латвишів і инш. Дуже було б добре, коли б ми в Литві мали свого Представника. Його треба послати туди негайно.

І досі немає полк. Дідковського. Чому? Не маємо ніяких інформацій ні з Варшави, ні од Уряду, чим наша робота звязується і гальмується. Неодмінно потрібні інформації про відносини з поляками, про наш фронт і про ближчі перспективи. Необхідно зараз же мати п. Кедровському, мені і полк. Дідковському уповноваження на участь в Конференції Послів і в її Комісіях. Інші представники сі уповноваження вже подали. Прикладая зразок уповноваження. Прошу поспішити.

Подробиці про засідання Послів нині Посол Кедровський.

Українська Делегація сидить без грошей - нема з чого не тільки зробити виплати за октябрь, а і купити білети на покорож. Грошеве питання прошу розрішити те ж негайно.

Коли б були гроші, то є можливість давати інформації в французьку і англійську пресу.

Зараз випадково маю нагоду передати пошту. Поспішаю, щоб не спізнитися.

Голова Делегації

Сенатор

Секретар *С. Тауценко*

Арх. №: 2873 1/11 1920

43

1/11 1920
223

1920гг. засідки в кишиневі.

До Пана Міністра Закордонних Справ
Української Народної Республіки.

Голови Делегації У.Н.Р.
на Мирову Конференцію
Ризи, Сенатора Шелухина.

13/11
13 октября 1920 року між Польщею з одного боку і Українською Соціальною Республікою та Російською Соціальною Республікою з другого боку підписано два договори, які до цього додаю, вирізавши їх з часопису. Пункт 2 договору про прелімінарний мир направлено просто і очевидно проти нас.

14 октября 1920 р. відбулося засідання Делегації Послів Прибалтійського союзу. Польський Посол Каменецький вніс заяву, що по договору з Урядом У.Н.Р. Польща зобов'язалася не заключати міжнародних умов проти "України", а тому своїм договором з Соціальною Росією і Соціальною Україною вона того договору не порушила.

На це Посол Кедровський зробив свою заяву про порушення договору. Після того Голова Засідання Міністр Меєрович спронував обидві заяви внести в протокол засідання. З нашого боку подана для протоколу письмена замітка про те, що Польський Уряд по договору з Урядом У.Н.Р. зобов'язався не заключати жадних міжнародних умов, направлених проти У.Н.Р., яка виступала контрагентом по тому договору, а про те, не вважаючи на це, нині підписав з Урядом Соціальної Росії і його емісаром на Україну договір, направлений проти Української Народної Республіки і її Уряду.

В засіданні постановлено вважати, що у військовій комісії працюють Латвія, Польща, Фінляндія, Естонія і Україна, а що до Литви, яка через непорозуміння з Польщею поки що удержується од участі в військовій конвенції, то, не припиняючи робот, ждати од неї заяви справі її участі.

Необхідна ратифікація постанов, повезених Паном Міністром Саліковським.

Згідно з телеграмою, ждемо 15 октября прибуття полковників Дідковського і Данильчука, які вже доїхали до Лібави. Вони зараз же увійдуть в Комісію, яка вже працює в складі представників од Латвії, Естонії і Польщі. Фінляндський Представник прибуде 15 октября. Ми дуже і дуже спізнилися. Сі запізнення нищать всяку можливість

4300.
ініціативи з нашого боку, тоді як ситуація вимагає нашої ініціативи і нашої особливої активності. Зараз не тільки події не ждуть, а і люди поспішають використати всяку хвилину, якою опановують. Ми не маємо од Уряду ось уже 2 тижні навіть інформацій і доводиться на запитання червоніти. Такий стан надзвичайно шкодить і урядові і нашій справі, даючи приводи оцінювати нас не добре, негативно.

Мое посередництво між Білорусами і Литовцями дало вже ті добрі наслідки, що між ними зростає наближення і є принципіальна згода на переговори про єднання й полагодження відносин між ними. Коли-б се було досягнутим, то полегчилася-б участь Литви в військовій конвенції і введення Білорусії в число членів союзу. Се дало-б дуже добрі наслідки, бо зараз еґотистичною політикою нароблено такого, що Литва, Білорусія і Україна не мають між собою спільних меж і територіяльно цілком роз'єднані, то штучними корідорами, то окупацією

При числених побаченнях з Представниками чужих держав майже всі вказують на те, що через брак роботи наших представництв в Парижі і в Лондоні ми дуже багато вже потеряли і далі теряємо. Двоє (Литва і Латвія) називали Тишкевича винуватим в тім, що спільні виступи в Парижі представників нових держав через його зробилися неможливими і попередня спільна робота зруйнована. Офіційний виступ Тишкевича в пресі проти Мільєрана вже з маю зробив держання його в Парижі неможливим, а нині, коли Мільєран Президентом Республіки і новий Міністр Закордонних Справ солідаризує з ним, держання Тишкевича в Парижі не можна нічим ні виправдати, ні пояснити. Писав про се я, писали 3 наші Посли, тепер вказують на се представники чужих, але дружніх нам держав. Престіж Української Народньої Республіки, авторитет Уряду вимагають в сій справі розпорядження, яке було-б виконаним в один день. Того вимагають інтереси держави і наших друзів.

16. Сенатор С. Шемурдин

зроблено 15 груд 1920

N 17.

1/II 1920
Д.С.В.не змінає
містДо Пана Міністра Санкційних
Справ Української Народної Республіки.Голові делегації Ч.Н.Р.
на Мирову Конференцію
в Пузі, Сенатора Шелухина.

В попередніх доповідях з ініціатив, що виснажили
Польщу Соціальної України, якої од Польщі ніщо
не вимагало і яке вона могла б легко одкинути,
зроблено не без успіху. Як видно з договору, особли-
во з 2 пункту, зроблено це найперше вбачено проти
Уряду Ч.Н.Р.

Розібравши перевірені факти, розмови з
польськими Послами Каменецьким і Домбським,
Баларки поляків і цомагську оцінку, з ірми-
шов до таких висновків:

1.- Польща, маючи імперіалістичні заданки,
хоче забрати собі якмога більшу частину те-
риторій. Нині, після договору з більшовиками,
єї територія втрояє до площі 400.000 кв. км.,
то-б то вдвоє більше етнографічної Польщі,
і населенням в 30 мільйонів, між якими
поляків тільки коло 48%, а инші народності
місцеві коло 52%. Щоб забезпечити за собою це
неправдливо морально і юридично, навіть
поки її не діїстих, а ког би тільки моральних, Поль-
ща визнала Соціальної України, щоб, беручи ініціативу
на свою землю од Соціальної Росії, взяти її і од фак-
ції Соціальної Української уряду на її-ж частині
землі. Таким чином вона хоче взяти, як про-
бачає од Крайових. Нема сумніву, що за такими
ініціативами вона звернеться і до уряду Ч.Н.Р. і
буде великою помилкою зодичувати на це, а
не одкинути взагалі договірних міркувань на
той раз, коли договори можна буде ініці-
ати дійсно по добрій і по свободній волі і ко-
ли урядові буде надія, що Польща викону-

важне договір, а не збудує так, як зробила
нині з договором, заключеним з Ч. Н. Р. Тим
раєм, Польща вкличе усіх заводів, щоб
використати помені і зорати як мога диньне
годра, майна і цінностей з руских земель,
щоб зборачи себе рускими компаніями.

Розуміється, коли Уряд Ч. Н. Р. підписує дого-
вір, то, як відносно його, так і відносно всіх,
які підписує, Польща буде захищати свій
випок правнистю, яку утворено для цієї підпи-
саним договором. Це треба мати на ува-
зі. І тому, коли б миха година примушення
підписати договір, який в цивільних правах
через свою примусовість, противну свободі сторін,
вважається не дійсним, то неодмінно треба захи-
щати віна способами наші український люд
од нищентя і розоруж. Своєю вимогою і принципі
рівноправності сторін; полки навіть і вкрити
робити такі угоди для мешканців польської
парозночі.

Таким чином, зважаючи на союзні і добрі від-
носини з поляками, треба вкрити усіх заводів
для задержання інтересів українського населення.
Своєю вимогою не тільки єдиної і свідомої обраниці,
а і гарантія.

2. - Що до Солтшевських, то вони, розуміється, і не
думали виконувати договору.

За часів утворення Березівського мурі москвіт-
ки Солтшевські інженерували український совітський
уряд, щоб прокуратури його законному урядові Ч. Н. Р.
і повалили всі українські для своїх вкритих з Москви
і поволених її України. Коли ніхто не родили-
ся на їх пропозиції, то вони з запрошаними інженерами
з Березів, перервалими переговорами. Українські ради ра-
сом 9 февраля 1918 р. заклучили мурі. Моди Солт-
шевські, поставлені в першу для них ступачу, вер-
нулись в Березів вже без міжнародного представ-
ництва Совітської України і заклучили з німцями
мурі, не торкуючись, а підписуючи все, що їм давали.

Тому говорю вам не виконували і готують одиначу
 • з них вкратці в голові періодично збройного смислу,
 що вам самі іодоблялися добровільно садраи штири
 свої вівська. В сучасній голові, вам подуми збору
 в Росії на іовітання на Україні, щоб іиници іі
 незалежність, і вим на Україні ово іроітаранду і
 анітасіо. Як тільки німецька сила захулааа, вам
 в 1918 році іроіолосім Березейським говоріи аниво-
 ванам і визнаам Української Народної Республіки
 не іііііііііі. (Дуб. „Узворті к. Ч. Ч. К. Сов.“ №22 (546), год
 24 декабра 1918р., 3-я стр.) Дено, що сарас вименале-
 гена історіи іовітання. Іриіііііі іовіііііі і
 українським іовіііііі, вам іоролііііі - і на вл, ані-і
 іовііі іовіііііі ііі іороліііі, одсііііііііііііііііііііііі
 овоо іороліііііі - і. Ч. Р. і іі іреду, що іі іііі іііііііі
 іііііііііііі іі іііііі іііііііі іііііі іііііі іііііі. Іовіііііі-
 іііііі іііііііі іі, іііііі і ііі ііі іііііі іііііі іііііі
 і. Ч. Р. і іііііііі іііііііііііііі іііііііііііі іііііііі-
 іііі іііі іііііііі іііііііі іііііііі іііііі іііііі іііііі
 не іі іііііі, іі іііі іііііііі - і Березейську іііііі-
 іііі, а іі іііііііі іііііііі іі іііііі іііііі іііііі.
 Дено, що іііі іііі іііі іі іііііііііііііі, іі іі
 Березейською. Іііііііі іііііі і Березейським іііііііііііі.
 А іііі іі іііііі іііііііііііі іііііі і іііііі, іі
 іііііііііі іііііііі, що іі іііііі, а не іі іііііііі-
 іііііііі іі, що іііііі ііі і іііііііі в 1918 році.
 іі іііііі ііі іііі іііі іііііі. Іііііііііііі-
 іі іііі іііііііі іііі іі іііііііі.

Голова Делегасії С. Уелуіііііі
 Сенагор

Сенатор С. Уелуіііііі

До Пана Міністра Закордонних Справ
Української Народної Республіки.

Сенатора Шелухіна

Неумовні факти свідчать про наші повні неудачі і поразки на дипломатичному терені. Як офіційні, так і приватні співчуваючі нам і заінтересовані кола, одні одверто вказують, а другі навіть нарікають, що в Лондоні у нас давно вже не ведеться ніякої роботи, а в Парижі при повній бездіяльності Місії, розвиваються акції явно шкідливі для нас і для наших друзів. Се мені довелося вислухати і при офіційних побаченнях з чуминцями. Франція у всіх виступах і заявах нас зовсім ігнорує. Нарешті і справа з Польщею через нашу необачність і величезну довірчивість набрала для нас такого загрозливого змісту, що коли ми не розвинемо як найбільшої дипломатичної акції в Парижі, Лондоні і Варшаві, то се може довести до ліквідації нашого міжнародового існування.

Ідучи з Варшави до Риги 29 септембра 1920 року, я був поінформованим, як з Варшавської Місії, так і з Міністерства, що поляки ні в якому разі не визнають існування Українського Совітського Уряду. В цім мене запевняли. З Міністерства мені передали через Пашенка, що противне сьому донесення Посла Кедровського немає під собою ніякого ґрунту. Коли я прибув до Риги 4 октябрия, то застав у Пана Кедровського таку ж письменну інформацію од Лівіцького. Одначе, в той же день, з часописей для мене стало очевидним, що інформації, послані Паном Кедровським, цілком правдиві. 5-го октябрия стався факт, який підтвердив, що дані мені на дорогу інформації не відповідають дійсности, і що наше Міністерство Закордонних Справ кимсь було введено в помилку.

5-го октября шефи мирових делегацій підписали протокола, в якому значиться буквально так: постановили: "подписать договоръ о перемиріи и прелиминарныхъ условіяхъ перемирія МЕЖДУ ПОЛЬШЕЙ, СЪ ОДНОЙ СТОРОНЫ, И Россіей и УКРАИНОЙ, СЪ ДРУГОЙ, не позже пятницы 8-го сего октября".

Таким чином ясно, що Польща, будши одною з держав Антанти:

1. Утворила юридичне визнання інсценірованого Росією фіктивного Совітського Українського Уряду, надала йому міжнародно-правне існування і признала його своїм контр-агентом, з яким тепер ділить українську територію і живий національний організм українського народу, який не визнає того і

2. Визнала міжнародно-правне існування Совітської України на місце Української Народньої Республіки.

Таким чином нині вийшло, що Польща або визнає дві України з двома урядами, або існування Української Народньої Республіки з її Урядом одкинула. 5-го октября з большевицьких кол стали ширитися чутки, що Польща взамін великих територіяльних придбань од большевиків з'обов'язалася ліквідувати Уряд Української Народньої Республіки. Се нам доведено з двох джерел. В еторонніх колах в звязку з вищенаведеним вважають договір між Польщею і Українською Народньою Республікою анулірованим. Такі думки проводяться і в пресі / наприклад "Рігаше Рундшау" - № 2800 /.

Ясно, що до затвержень і ратифікацій в Варшаві треба розвинути відповідні енергичні заходи в нашу користь.

Коли взяти на увагу офіціяльну заяву Руминії в Парижі, що вона не пускатиме своїх військових засобів проти Совітської Росії, то Укр. Нар. Рес. і її Уряд, таким чином, залишаються в боротьбі проти Росії цілком ізольованими і всіма покинутими. На словесні завірення ніяк покладатися не можна, бо вони розходяться з ділом. Близчим наслідком сього становища України, як заявили представники Совітської Росії в Ризі буде пересунення з польського фронту російського війська проти армії У.Н.Р. для "унич-

тоженія Петлюри", ніякого дні якого будуть "быстро сочтены" /"Сьогодні"-№ 219 від 8 отября 1920 /.

Ця загроза вимагає передбачень і швидких акцій.

Ось що зарисовується і утворюється в наслідок акту 5-го окт.

Польський Посол проф. Каменецький, віддаючи мені візит, висловлював заспокоючі запевнення і посилався на те, що становище Польщі, вимагаючи миру, примусило до вказаного кроку. Він заявив, що визнання совітського уряду України не міняє справи наших відношень, бо має тільки титулярне значіння, ради якого не можна жертувати миром.

В той же день 7 Октября я і шеф Місії Кедровський з Членом Варшавської Місії Олесюком були у Голови Польської Мирової Делегації Домбського і мали з ним розмову на протязі майже години: Пан Домбський так само посилався на неминучу потребу миру і на титулярне значіння вказаної формулювки протоколу, яка на його думку не має матерьяльного змісту. В супереч з листом Ливицького до п. Кедровського, п. Домбський заявив, що це зроблено згідно з його розмовою з паном Ливицьким. Це заявлено нам трьом.

Я завважив п. Домбському, що польські війська одержали блискучу перемогу над большевиками, а тому російські уповноважені мають інструкцію йти на всі уступки, аби досягти миру; що польська делегація, коли б хотіла, легко могла б одкинути вимоги большевиків про визнання совітського уряду України, а не задовольняти їх; що безцінно нічого не робиться, а тому треба звязати це визнання з чимось потрібним Польщі; і що на се ми мали б мали од його пояснення. На се Пан Домбський обмежився запевненням, що він друг України і робити щось проти неї не дозволив би собі, але ж зроблено так, як було в розмові з Паном Ливицьким і взагалі нині українське військо на своїй території і Уряд У.Н.Р. мусить сам подбати про розвиток своїх сил.

Розмова Пана Домбського мала неширий характер, окрім останньої заяви, зміст якої той, що Українці однині мусять покладатися тільки на власні сили, а Польща свої обовязки по договору визнає виконаними.

Вияснивши ситуацію, я з Паном Кедровським подали полякам прикладену до цього ноту французською мовою і розіслали до відомих чужих

Посольств.

Передають, що нота своєю холодною сер'єзністю і фактичною аргументацією зробила на поляків сильне вражіння. Вони ждали різкої заяви. В польській делегації з приводу вищевказаного, автором чого являється Домбський, великий розкол і спор. Наша нота збільшила опозицію. Підпис перемир'я було одкладено на день, а сьогодні одклали ще на три дні. Може статися, що визнання Совітської України набере иньшої форми, або буде одкинутим. Є чутки, що французський уряд, під загрозою фінансової блокади Польщі, вимагає включити в умові договору демобілізацію і розброєння 80 % большевицької армії. Ця звістка іде з компетентного джерела. Французи страшенно незадоволені поляками в справі мирових переговорів. Кореспонденти навіть покинули засідання.

У всякому разі члени мирової делегації вже почали роз'їздиться. Першу частку переговорів на днях закінчить сам президіум, або навіть Голови Делегацій.

Засідання Делегації Послів відбудеться в понеділок 12 октября. Жду полковника Дідковського, який знаходиться в дорозі вже 8-й день. Дорога з Варшави до Риги надзвичайно важка, хлопітна і з різними небезпеками. Я прибув на 5й день, нігде нічого не прогаявши, тільки через те, що у Мемелі знайшлися попутчики і ми 100 верст проїхали на грузовому автомобілі через ліс по поганій дорозі.

З прибуттям Дідковського і з підписом перемир'я я вважаю своє пробування в Ризі далі поки що безцільним і тому поїду звідси через Германію в Відень, де і буду ждати од Уряду розпоряджень. В Варшаві я переконався, що зносини з Урядом з Відня легчі ніж з Варшави.

Грошовий відчит здам Шефові Латвійської Місії Пану Кедровському для надсилки в Міністерство.

Вважаю своїм обов'язком додати, що негайна посилка в Париж і Льондон українських сил для дипломатичної роботи необхідна остільки, що всяке прогаяння рівнозначно нищенню нашої справи, яка коштує народові так багато життя і крові.

В Льондон потрібні нові люди. В Парижі роботу можна покласти на Тимошенка, Лучинського, Галіпа і Барщака, але ж неодмінно треба послати до них людину з інформаціями і інструкціями. Так буде швидко і добре.

Сенатор

№12.

1910/20

Р. 20.

Мискоканалавант (вх. 2862) / XI 1920

1/XI 1920
ДВЗ

на міністрів цього казначейства

Андрію Касурабуну!

44

До Pana Міністра Зараджених
Судов Української Народної Республіки
Од Сержан С. Шелухи.

Запрос прудим з Корупта наук. Дідхольскім: Да-
кандує. Нам вони не зробили ні паперів, ні ініціати-
ви, ні ініціативу. Також також, з 29 Сержан до 15
Октябра і дали доволуєся працювати вимарно на висшю
руку і воно.

З доповідь в Росії з Наукою ясно, що Українській
Генерації тус нема того робота. Моя грація в Київско-
вім Керівні, яка праця, не потрібна. Меншри такі-
данні (які пропонуєся на добрім час, до потрібна робота
Київскої Керівні), одвідаєме нас в Кедравскім, який
працює дуже, енергійно і уважливо. Знаєме моя грація
і там не потрібна. В Сім Сержані з не мою спеціальною
уновнаваження і торгівлю. Виходить, що мені судити
в Пари нема того. А тому я іду відси з секретарем
на першим пароплаві через Берлін до Віден. Відбу
спонукення з українським урядом працює, як з Нурма.
Ма подорож для мене меча. Наєдїтанн до Пари,
а і так до вуй на підвожчі аргументів. Менш врім
немає потрібн. Коли-б я потрібен був урядові,
то мене з Віден легко праїмо викликує. Дієся
і іду в Віден, а не в инше місце, як в Відні треба
змиєся через город.

Запрос я не маю чим танувати Сержанові не
мітно управління за Однією, а і на подорож. Треба
для нас нова з вважних збережень. Був би дуже
вданим, коли-б зроблено було раєндрення в Ви-
денске пасаженто виплати мені 7.500 і наєдїтанн
4.500 німецьких марка та подорож по раєрну подорож.

З Віден пишуть, пере-б-го Мокрениє також з
Басшевскім, як мітно мав кудату. В Відні неєд-
мітно треба відмінї руд раєндрення, яких вимарно час.

Демографичних хап, яку вважали нашим у ро-
ту рою державою. Усунути його і нові республіки
Демо-б хансатом підтримувати урядові і працюю-
всім, що все це підтримувати не елементарно
державною владою в ці часи руйни". —

Але ж така подорож хап, де Мункевич
наму, тої руйни цей хап і матері і Мункевич
наму свей і праці. Дамі вилеті не можна,
до то времє - б марширувати і з його боку.
Мому я виступав кадрувати всі матері-
ріали і господарстві всім привезти до
Мункевича ада. Мункевич, що сам працює
виступи і урядово хап має для і добра.
Виступає всім і допра та урядові асади. — Мункевич
виступає про се, до вимог і обіг і науку оди-
виступи перед виступом і кождам. Напрацювати, що
Кемпс з ^{робит} праці та порішенням самим кадрувати
заїмає місце Мункевича; він виступ і про
з людем 1920 р., аби не урядові місце для себе.
Маре се мірка, ам-б хап що урядові праці для
тоїх скандавних мірок, які руйни хапому
уради не можуть утворити.

З Кидне приїти меншаму. Заїмає всім уре-
мом і вилеті руйни 2-3 дні. Бодаже виступ.

Вам С. Мункевич

Piza
19¹⁵/_x 20.

№18.

Вам не спешити
думати про руйни
дїти і матері руйни
міст та неспешити
і їх хап, то з згоден
виступи на себе сво праці.
В моніи руйни праці

Нає ради сьому до Міденського
 насажденна іх мене зроблю
 вояцким на історичному і
 урядову роботу і на права
 соціальної сьомі в номіні дук-
 рауєра і Сесетаря.

Іншимом дже по адрокруну
 місцевому мислу, радника і сесетаря.
 Не тануєраїє і сес торо дже
 соціальної сьомі, єна дже
 і дже вояцка.

Мурмані і Тармон в Казері
 в Мін. Зав. Св. знамені 5 тара і
 дивна історична думка, нисомого
 нам внаєчриво за 1723-1729 роки
 по сьомі, дже і нисомі.
 Кимі переписує. Тако і Ковою.
 Бубаніє історія.

Друженіє нисомі.

Мирі Нам Торе.

Мирі Олександр